

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
Навчально-науковий інститут сучасного мистецтва
Кафедра режисури та акторської майстерності
імені народної артистки України Лариси Хоролець

АНОТАЦІЯ
ДО ТВОРЧОГО ПРОЄКТУ
«ВИКОНАННЯ МОНОЛОГУ СІЛЬВІІ З П'ЄСИ
«ВІД КОХАННЯ ДО МЕНЕ» АННИ КРОГЕРУС»
на здобуття ступеня вищої освіти «Бакалавр»
зі спеціальності 026 «Сценічне мистецтво»,
кваліфікації «Актор, ведучий театралізованих видовищ»,
освітньо-професійної програми «Акторська майстерність»

Роботу виконала
здобувачка вищої освіти
4 курсу, групи БСМ 12-20/1
Бахмат Дарина Миколаївна

Керівник творчого проєкту
старший викладач кафедри
режисури та акторської
майстерності
імені народної артистки
України Лариси Хоролець
Богдан О.В.

Допустити до захисту
творчого проєкту
Протокол засідання кафедри
№ ____ від _____
Завідувач кафедри –
професор кафедри, народний артист України
_____ Віктор ГИРИЧ
(підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ	5
1.1. Автор та епоха	5
1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси «Від кохання до мене»	
Крогер Ауш	7
РОЗДІЛ 2. ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ І РОЛІ	10
2.1. Дійовий аналіз п'єси	10
2.2. Дійовий аналіз ролі	14
РОЗДІЛ 3. ТВОРЧИЙ ЗАДУМ ОБРАЗУ ТА ЙОГО СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ	26
3.1. Творчий задум образу	26
3.2. Сценічне втілення образу.	29
ВИСНОВКИ	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	36
ДОДАТКИ	37

ВСТУП

Актуальність теми. В п'єсі "Від кохання до мене" Анна Крогерус висвітлює тему сім'ї, яка є актуальною, оскільки показує, що сім'я може бути місцем страждань та відчуженості, а також підкреслює її цінність у формуванні характеру кожної людини. У сучасному світі сім'я відіграє важливу роль у формуванні особистості людини. Однак, як показано в п'єсі, сім'я може бути місцем страждань та відчуженості, коли батьки нездатні піклуватися про потреби своїх дітей і, натомість, фокусуються на власних інтересах. Анна Крогерус говорить про те, що любов може бути складною і неоднозначною, а також може змінюватися і розвиватися протягом життя. Тому, авторка висвітлює складність стосунків, які можуть виникати між людьми, і що любов може бути джерелом як радості, так і болю.

Головна героїня, Сільвія, перебуває в сім'ї, де батьки – егоїстичні та нарцисичні особистості. Вони нездатні надати своїй дочці любові та підтримки, тому Сільвія змушена шукати втіхи та дружби в інших людей. Сільвія знайомиться з сусідською собакою - таксою Пентті. Ця ситуація наочно демонструє важливість сім'ї та її роль у житті кожної людини.

П'єса також піднімає питання про те, що відбувається з дітьми, які виховуються в несприятливих умовах. У цьому випадку, Сільвія перебуває на порозі прощання зі світом дитячих ілюзій та початком дорослого життя, яке може бути ще більш складним та небезпечним, ніж її дитинство.

П'єса заохочує глядачів до роздумів про власні сімейні стосунки та про те, як вони можуть вплинути на життя їх дітей.

Отже, теми сім'ї та любові у п'єсі "Від кохання до мене" Анни Крогерус залишаються актуальними, оскільки торкаються фундаментальних аспектів людського життя та стосунків між людьми. П'єса продовжує залишатися актуальною через свою глибоку емоційність, критику суспільних норм та звернення до важливих питань людської взаємодії.

Вона продовжує розповідати історії, які торкають серце і розум, закликає до розуміння та взаємоповаги між людьми. У світі, де люди часто стикаються з проблемами і негативними подіями, п'єса "Від кохання до мене" нагадує нам

про важливість любові, співчуття та нормальних відносин дітей і дорослих у сім'ї в нашому житті. Авторка п'єси, намагається показати, як нестача любові та уваги в дитинстві може негативно вплинути на формування особистості та стосунків з оточуючими в майбутньому. Вона також робить акцент на тому, що навіть найнесподіваніші та незвичні джерела підтримки можуть виявитися необхідними для виживання та розвитку людської особистості. Мені здається, щосьодні це те, щонеобхідно глядачеві. Адже дуже важливо бачити, як повага та любов між близькими людьми покращують життя, і як правда породжує тепло та підтримку, а потім разом перемагає негативні наслідки, створюючи гармонію та щастя в сім'ї. Саме тому я вважаю п'єсу «Від любові до мене» повчальною та цікавою для сценічного

Мета – створити образ Сільвії з п'єси «Від кохання до мене» Анни Крогерус.

Завдання:

1. Ознайомитись із творчістю авторки, визначити проблематику, тему та ідею п'єси.
2. Визначити композицію п'єси.
3. Ознайомитись з особливостями жанру п'єси.
4. Пошук образності, робота над створенням ролі.
5. Визначити надзавдання, наскрізну дію, створити безперервну лінію дії персонажа.
6. Розкрити етапи сценічного втілення образу.

Об'єкт дослідження. Творчий шлях А. Крогерус, її п'єса «Від любові до мене», розробка та виконання монологу.

Предмет дослідження. Створення образу Сильвії, його втілення в монолозі з п'єси «Від кохання до мене» А. Крогерус.

Структура анотації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи – 38 сторінок, основний обсяг – 33 сторінки, список використаних джерел – 1 сторінка (10 найменувань), додатків – 2 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ

1.1 Автор – епоха

Анна Крогерус - фінська письменниця, авторка дитячої літератури та романів для дорослих, народилася 3 вересня 1972 року в Хельсінкі, Фінляндія. Крогерус виросла в літературній родині - її батько був письменником, а мати - журналісткою. З дитинства вона була оточена книгами і завжди мріяла стати письменницею. Здобула широке визнання як в Фінляндії, так і за кордоном завдяки своїм тонким спостереженням за людськими відносинами та глибокому розумінню психології. Крогерус відома своїми романами, есе та іншими літературними творами, які часто досліджують психологічні та емоційні аспекти міжособистісних відносин, а також висвітлюють проблеми сучасного суспільства.

У 2007 році вийшла перша книга Анни Крогерус - дитяча книга "Sakset tai kuolema" (Ножиці або смерть) та одразу ж здобула популярність серед читачів та критиків. Після цього А. Крогерус почала активно писати для дітей, створюючи цікаві та веселі казки, які навчають дітей важливим життєвим урокам.

Також у 2007 році Крогерус дебютувала як письменниця з романом "Tšernobylin rukous" (Молитва Чорнобиля), який отримав позитивні відгуки від критиків і читачів. Її наступні роботи, такі як "Miehiä ja ihmisiä" (Чоловіки та люди) та "Asioita jotka saavat sydämen lyömään nopeammin" (Речі, що спонукають серце битися швидше), також отримали визнання.

У 2015 році вийшов перший роман для дорослих "Можливо - можливо ні", який також здобув велику популярність у Фінляндії та за її межами. Крогерус активно виступає на літературних фестивалях, читає лекції та бере участь у письменницьких воркшопах.

"Від кохання до мене" - ще один видатний твір Крогерус, який був опублікований у 2016 році. У цьому творі вона розглядає тему кохання та відносин з різних кутів, досліджуючи їх вплив на наше життя. П'єса

привернула увагу читачів своєю чутливою та виразною мовою, а також спостереженням та глибоким розумінням людських почуттів та поведінки.

Поza "Від кохання до мене", Крогерус продовжує писати романи, есе та інші літературні твори, які часто досліджують складні аспекти міжособистісних відносин, психологічні та емоційні аспекти сучасного життя. Її твори перекладені на багато мов і знайшли широке коло читачів в різних країнах.

Протягом своєї кар'єри письменниці, Крогерус була номінована на різні літературні премії та виграла деякі з них. Її твори перекладені на багато мов і знайшли своїх читачів не лише в Фінляндії, а й за її межами.

У своїх творах автор часто змальовує сучасне фінське суспільство, його побут та проблеми. Її стиль написання легкий, захоплюючий та зворушливий, що дозволяє читачам відчувати почуття героїв та співпереживати разом з ними.

Анна Крогерус відома не тільки, як талановитий письменник, але і як активістка, що підтримує різні благодійні та громадські ініціативи, спрямовані на захист прав дітей та підтримку культури в сучасному суспільстві.

За свою творчість та активну громадську діяльність Анна Крогерус отримала численні літературні премії та нагороди, стала одним з найуспішніших та популярних письменників у Фінляндії. Вона продовжує писати нові твори, які здобувають визнання читачів та критиків, демонструючи свій талант та вміння творити захоплюючі історії, які залишають незабутнє враження у серцях своїх читачів.

Проблематика творів Анни Крогерус

Творчість Анни Крогерус відображає різноманітні проблеми та актуальні теми, які торкаються життя людей у сучасному світі. Її п'єси та оповідання часто зосереджуються на темах сім'ї, стосунків, самотності, психічного здоров'я та соціальних проблем. Одна з основних проблем, яку піднімає Анна Крогерус у своїх творах – це проблема сім'ї та стосунків між людьми. Анна також звертає увагу на тему соціальних проблем, таких як бідність, безробіття та дискримінація. Психічне здоров'я є ще однією важливою темою у творах

Анни Крогерус. Вона не боїться торкатися складних питань, таких як самотність, депресія та психічні розлади.

Отже, проблематика творів Анни Крогерус охоплює широкий спектр актуальних тем, які торкаються життя людей у сучасному світі. Її роботи досліджують складні сімейні стосунки, соціальні проблеми та психічне здоров'я, заохочуючи читачів до роздумів про важливі питання, які часто залишаються непоміченими.

1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси «Від любові до мене»

Короткий переказ сюжету п'єси «Від любові до мене»

Сюжет п'єси розгортається у Фінляндії, всі дії відбуваються в квартирі Лаури та Теа. Теа постійно зациклена на собі, хоч і в якійсь мірі намагається приділяти увагу доньці, чого не скажеш про батька - Лаури, який думає тільки про себе. До них в багатоповерхівку переїжає Саана та Ілай.

Саана приходять в квартиру до Теа, де у них закручується діалог. Юна Сільвія знаходить собі друга - собаку Пенті. Під час першого діалогу Сільвії з Сааною, вони домовляються про те, що дівчинка буде гуляти з песиком в парку, поблизу дому.

Далі ми бачимо, як пари починають мінятися партнерами, і в них вибудовуються нездорові стосунки, за чим постійно спостерігає Сільвія.

Під кінець п'єси, стосунки руйнуються у всіх. Лаури розходиться з Сааною, домігшись того, що хотів з самого початку - переспати з нею. Теа залишається з одностороннім коханням.

Одного разу Саана приходять до Яловааро і каже, що цілий день вдома немає собаки. Через деякий час Сільвія зізнається, що стався нещасний випадок - собаку Пенті збила машина і дівчина віднесла її на горище. Після цього Сільвія пропонує зіграти в гру «Пінгвінчик і всі з захопленням грають».

Автор твору підкреслює несподіваність та унікальність дружби між дівчинкою та собакою, ставить питання про те, чи може тварина замінити батьківську любов і турботу. Ця п'єса торкається слізливих тем: відсутність

батьківської турботи, відсутність зв'язків між родичами. Також автор вірить у те, що доброта та розуміння можуть знайти свій шлях в будь-яких обставинах.

“Від любові до мене” - це глибокий та проникливий твір, який заставляє читачів задуматися над складністю сімейних відносин, важливістю любові і турботи про дітей, а також про те, як стосунки між людьми можуть впливати на почуття та розвиток особистості.

Тема п'єси. Зображенні життя дитини, яка не отримує достатньо уваги та любові від своїх батьків. Замість цього, дівчинка знаходить дружбу та підтримку у своєї собаки, яка стає для неї найближчим другом.

Ідея п'єси. Вплив емоційно віддалених батьків на розвиток дитини, яка шукає підтримку і прихильність у своїх дружніх стосунках із собакою. Криза сімейних відносин і важливість емоційної опори для молодої особистості.

Проблематика твору

Проблематика п'єси «Від любові до мене» Анни Крögerус включає наступні ключові аспекти:

1. Емоційне занедбання дітей. П'єса досліджує наслідки відсутності батьківської уваги та турботи, що впливає на емоційний розвиток дитини. Це змушує головну героїню шукати підтримки поза межами своєї сім'ї.

2. Пошуки альтернативної родини. Сільвія шукає втіху в компанії маленької тварини, що підкреслює її потребу в любові, яку вона не отримує від своїх батьків.

3. Батьківство та нарцисизм. П'єса вивчає, як нарцисичні риси батьків впливають на їхні стосунки з дітьми та, які труднощі це створює для дитини, що потребує уваги та емоційної підтримки.

4. Перехід від дитинства до дорослості. Змушена стикатися зі складними життєвими реаліями, Сільвія переходить від безтурботного дитинства до більш серйозного та складного світу дорослих, не отримавши достатньої підготовки та підтримки від своїх батьків.

5. Самотність та пошук співпереживання. Героїня відчуває глибоку самотність, що є загальною темою для багатьох дітей у подібних обставинах, і підкреслює універсальний пошук прийняття та розуміння.

П'єса висвітлює важливість емоційної підтримки в сім'ї та наслідки, які можуть виникнути, коли діти не отримують належної уваги та турботи від своїх батьків.

Особливості жанру

П'єса "Від любові до мене" Анни Крогерус відноситься до жанру чорної комедії. Ось декілька особливостей цього жанру, які проявляються у п'єсі:

1. Іронія та сатир: Чорна комедія часто використовує іронію та сатиру для висміювання серйозних тем, таких як сімейні відносини, нарцисизм, і емоційне знедбання. У "Від любові до мене" ці аспекти виражені через гіперболізованість персонажів та абсурдність їх вчинків.

2. Поєднання гумору та трагедії. Жанр чорної комедії дозволяє сміятися з того, що зазвичай вважається трагічним або є табу. В п'єсі смішне й сумне переплітається, наприклад, коли дівчинка шукає підтримку у собаки, оскільки її батьки неспроможні забезпечити їй любов і опіку.

3. Критика суспільства. Чорна комедія часто використовується для критики суспільних норм і цінностей. У "Від любові до мене" така критика спрямована на сучасні сімейні структури та батьківські обов'язки, які часто ігноруються в сучасному світі.

4. Глибока символіка та метафорика. Чорна комедія часто використовує символіку для більш глибокого розкриття теми. У п'єсі собака може символізувати не лише справжнього друга, а й заміну батьківського авторитету та любові.

5. Емоційна глибина і складність персонажів. Незважаючи на зовнішню комедійність, персонажі чорної комедії часто мають глибокі внутрішні конфлікти та емоційні розлади, що додає їм багатогранності.

Ці особливості жанру дозволяють "Від любові до мене" ефективно обговорювати серйозні теми в легкій та іноді гумористичній формі, роблячи їх доступнішими та зрозумілішими для глядача.

РОЗДІЛ 2. ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ І РОЛІ

2.1. Дійовий аналіз п'єси

Фабула п'єси.

1. Переїзд Саани та Іларі. Саана та її чоловік Іларі переїжджають у багатоповерхівку, де живуть Лаурі та Теа. Цей переїзд стає початковим імпульсом для розвитку подальших подій.

2. Зустріч Саани та Теї. Саана відвідує Теа у їх квартирі, що започатковує серію діалогів та подій між дорослими персонажами.

3. Сільвія знаходить друга — Пентті. Сільвія під час візиту Саани знаходить друга у вигляді сусідської собаки Пентті. Ця дружба стає важливою емоційною підтримкою для дівчинки.

4. Зміна партнерів серед дорослих. Лаурі та Саана починають таємний роман, який веде до ряду конфліктів та емоційних взаємодій між усіма дорослими персонажами.

5. Спостереження Сільвії за дорослими. Сільвія спостерігає за взаєминами дорослих, що впливає на її уявлення про любов і стосунки. Вона навіть переносить ці спостереження на свої іграшки.

6. Кульмінаційний конфлікт та розрив стосунків. Стосунки між Лаурі та Сааною досягають кульмінації, коли Лаурі отримує все, чого хотів, і розриває стосунки з нею.

7. Трагічний кінець для Пентті. Сільвія втрачає Пентті через нещасний випадок, що приносить біль і смуток в її життя.

8. Руйнація стосунків між усіма персонажами. В кінці п'єси усі стосунки між дорослими персонажами руйнуються, залишаючи кожного зі своїми розчаруваннями та нереалізованими надіями.

Ці події показують еволюцію взаємодій та переживань персонажів, відкриваючи теми любові, зради, і особистісного розвитку у складних життєвих обставинах.

Місце подій. У п'єсі "Від кохання до мене" Анни Крогерус події розгортаються у сучасному місті Фінляндії, де головна героїня, Сільвія, проживає та навчається в школі. Також події відбуваються переважно в квартирі сім'ї Яловаара, яка є основним місцем дії. Тут Сільвія переживає складнощі спілкування зі своїми батьками-нарцисами. Також важливими є сцени у дворі будинку та в сусідньому районі, де Сільвія знаходить дружбу та втіху в компанії сусідського собаки Пентті. Ці місця не тільки слугують як фон для подій, а й символізують різні аспекти досвіду і зростання Сільвії.

Час, в якому відбуваються події. Часовий контекст не визначено точно. Тому, щодо часу дії, може відбуватися у сучасності, без конкретної прив'язки до певного історичного періоду. Це видно з поведінки персонажів, стилю життя та проблем, які вони обговорюють (наприклад, емоційне вигорання, пошук особистісної ідентичності). Це надає історії більш універсального характеру, дозволяючи глядачам легше ідентифікувати себе з персонажами та їх досвідом.

Дійові особи п'єси.

1. Сільвія Яловаара – дівчинка років десяти, центральний персонаж п'єси, яка виростає у складних умовах через егоїстичну поведінку своїх батьків.
2. Теа Яловаара, мати Сільвії – моментами показана як самоцентрована і недостатньо уважна до потреб своєї дочки.
3. Лаурі Яловаара, батько Сільвії - зображений як нарцисичний персонаж, більш зайнятий своїми інтересами та емоційними потребами.
4. Пентті - сусідська собака-такса, яка стає другом і так би мовити, підтримкою для Сільвії. Пентті служить емоційним притулком для дівчинки.
5. Саана Мікконен, нова сусідка родини Яловаара.
6. Іларі Рііппа – чоловік Саани, новий сусід.

Композиція п'єси

Експозиція: В квартирі Лаурі та Теї, розташованій у багатоповерхівці в Фінляндії, живе родина Яловаара. Теа часто зосереджена на собі, але старається приділяти увагу своїй доньці Сільвії. Лаурі, батько Сільвії, займається виключно своїми інтересами.

Зав'язка: У будинок переїжджає нова сусідка Саана зі своїм чоловіком Іларі. Саана приходить до Теа.

Розвиток дії: Сільвія, донька Теї, знаходить друга у собаці на ім'я Пентті. Вона домовляється з Сааною гуляти з собакою в місцевому парку. Дорослі переживають складні взаємини та починають мінятися партнерами.

Кульмінація: Стосунки між персонажами стають все більш складними та нездоровими. Сільвія спостерігає за цими відносинами, що сильно впливає на її сприйняття стосунків та любові. Конфлікти в стосунках досягають свого піку. Лаурі досягає своїх намірів з Сааною та розлучається з нею.

Розв'язка: У кінці п'єси всі стосунки руйнуються. Теа залишається з одностороннім коханням, яке, можливо, ніколи й не існувало насправді, а було лише уявленням жінки. Сільвія втрачає свого друга Пентті через нещасний випадок, залишаючись зі своїм болем та розчаруваннями.

Коротка характеристика дійових осіб:

Сільвія Яловаара - чутлива і розумна дівчинка, яка переживає нелегкі випробування в дитинстві через егоїстичну поведінку своїх батьків. Вона є емоційно чутливою та має глибокий внутрішній світ, але відчуває себе ізольованою і нерозумілою у власній сім'ї. Вона виросла в родині, де батьки, заклопотані своїми власними проблемами, часто забувають про її потреби та емоційне благополуччя. Незважаючи на це, Сільвія залишається оптимісткою і шукає підтримку і розуміння у своїй дружбі з собакою Пентті. Вона має сильний характер і вміє проявляти силу та рішучість у складних ситуаціях. Вона все ще вірить в чудеса і в силу дружби і любові.

Теа Яловаара - мати Сільвії, зображена як жінка, що перебуває більше у світі власних інтересів і потреб, ніж у світі материнства. Вона часто виявляється самоцентрованою і не в змозі надати Сільвії необхідну увагу і турботу. Вона, так само самозакохана, має схильність до самогубства, діє на нерви оточуючих своїми вчинками.

Лаурі Яловаара - батько Сільвії, відзначається нарцисичними рисами і нездатністю будувати глибокі та змістовні стосунки з дочкою. Зайнятий своїми

емоційними переживаннями та інтересами, часто не помічає потреби Сільвії. Він прямолінійний, рішучий, самозакоханий та егоїстичний.

Пентті - собака-такса, сусідський пес, який стає для Сільвії джерелом дружби та підтримки. Його присутність надає дівчинці відчуття безпеки та затишку, якого їй не вистачає в сімейному колі.

Саана Мікконен - нова сусідка, яка разом зі своїм чоловіком Іларі вносять свіжі елементи в історію. Саана може відігравати роль альтернативного дорослого, який пропонує Сільвії інший приклад поведінки. Вона розгублива, скоріше інтровертна, не комфортно себе почуває з протилежною статтю, а також перекладає відповідальність за свої вчинки на інших.

Іларі - чоловік Саани. Він може стати фігурою, яка вносить додаткову динаміку в стосунки між персонажами, зокрема у взаємодію з Сільвією або її батьками.

Ці персонажі разом утворюють складну мережу взаємодій, яка висвітлює різні аспекти сімейних та міжособистісних стосунків, допомагаючи глибше розкрити тему відсутності батьківської уваги та дитячої самотності.

Запропоновані обставини появи Сільвії.

Сільвія Яловаара — це дівчинка, яка опинилася у складних обставинах, що сильно впливають на її дитинство та формування як особистості. Її батьки, Теа та Лаурі, зайняті самі собою та своїми проблемами, не приділяють доньці достатньо уваги і турботи. Вони живуть разом, але їхні серця наповнені самотністю. В таких умовах маленькій Сільвії доводиться шукати втіху та підтримку поза межами сімейного кола.

Відчуття ізольованості серед найближчих людей змушує Сільвію шукати дружбу і розуміння в інших місцях. Її найбільший друг — це не хлопчик чи дівчинка, а собака Пентті. Цей чотирилапий друг стає для Сільвії символом безумовної любові та вірності, чого вона не отримує від батьків.

Цей період в житті Сільвії є перехідним від безтурботного дитинства до більш складного підліткового віку, де кожна подія можуть мати глибокий вплив на формування її як особистості. Вона змушена вчитися жити з

відсутністю батьківської уваги та емоційної підтримки, що є складним завданням для такої маленької дівчинки. Ці обставини формують її як сильну, але вразливу особистість, яка змушена рано стикнутися з реаліями життя.

2.2. Дійовий аналіз ролі

Надзавдання

Надзавдання є те, заради чого актор прагне в кінцевому рахунку. Надзавдання треба шукати не тільки в ролі, але і в душі самого артиста. Тільки така, що стала особистою, надзавдання народжує у актора емоційні спонукання до дій, необхідним для її здійснення [7].

Надзавдання не тільки підтримує актора і глядачів у їхній спільній подорожі, а й підганяє дію. Оскільки актор прагне до своєї мети в стані найбільшого емоційного напруження, це стискає час як для самого актора, так і для його аудиторії, змушуючи хвилини бігти швидше, а глядачів - тремтіти в очікуванні того, як же розвиватимуться події. Що краще актор вміє звертатися до свого життєвого досвіду, щоб прискорювати плин часу заради цілей, які передбачає сценарій, то вище його мистецтво.

Запитайте себе: "Чого мій персонаж хоче від життя?" Запитайте себе: "Чого мій персонаж хоче від життя?" "До чого він прагне всією душею?"

Це і є над завдання [9].

Надзавдання персонажа Сільвії з п'єси "Від любові до мене" Анни Крогерус полягає в бажанні зрозуміти та знайти місце в світі, який здається їй нестабільним і хаотичним через поведінку її батьків.

1. Пошук розуміння та прийняття. В монолозі Сільвії може проявлятися спроба розібратися, чому її батьки діють саме так, а не інакше. Вона намагається зрозуміти їхні мотивації, чому вони так мало часу приділяють своїй дитині.

2. Прагнення до емоційної безпеки. Через відсутність стабільності в поведінці батьків, Сільвія в монологах може виражати своє бажання знайти емоційний захист. Вона шукає підтримку та любов, яких їй не вистачає в

родинних стосунках, та намагається створити власний внутрішній світ, де вона може відчувати себе в безпеці.

3. Конфлікт між бажанням любові та незалежності. Урегулювання внутрішнього конфлікту між потребою в любові та увазі від батьків і бажанням стати самостійною, знайти власні способи справлятися з життєвими труднощами без допомоги батьків.

4. Роздуми про власне майбутнє. Прагнення до розвитку та зростання, не дивлячись на неідеальний приклад батьків. В монолозі може проявлятися її замислення над тим, якою вона хоче бути у майбутньому, які стосунки хоче будувати, і як уникнути помилок своїх батьків у власних взаєминах.

Ці монологи відображають її внутрішні конфлікти та розвиток, як особистості, яка прагне знайти стабільність і любов у складному світі дорослих.

Надзавдання мого персонажа: прагнення довести собі та іншим свою значимість та здатність досягати великих успіхів, незважаючи на обставини, висвітлення глибокого зв'язку та любові між дитиною та матір'ю через фантазійну розповідь про їхні пригоди та взаємопідтримку у вигаданих, екстремальних обставинах. Дитина відчуває безпеку та захист поруч з матір'ю, а також здатність разом переживати різноманітні життєві виклики, втілюючи уяву про виживання та нове життя на іншій планеті. Це також відображає ідею про те, що найважливіше в житті — люди, які з нами поруч, і цінності, які ми розділяємо з ними.

Сільвія через свою уявну гру та фантазію прагне переконати себе в тому, що вона може бути не тільки прийнятою, але й вшанованою в суспільстві як талановита та цілеспрямована особистість. Це дає їй сили боротися з реальними складнощами у житті, включаючи бідність родини та знущання з боку однолітків.

Наскрізна дія

Термін «наскрізна дія» описує концепцію, яка вказує на безперервність і послідовність драматургічних подій у виставі, де кожен елемент (текст, акторська гра, сценографія, музика тощо) спрямований на розвиток і підкріплення центральної теми та ідеї. Це поняття можна вважати аналогічним концепції "червоної нитки" в літературі, яка служить для підтримки цілісності наративу [8].

«У контексті наскрізної дії, де кожен елемент постановки — служить єдиному задуму та виконує важливу роль у передачі глибинного змісту вистави. Це означає, що кожна дія, кожен жест, кожне слово, а також візуальні та звукові елементи мають бути інтегровані в наскрізний сюжетний потік, створюючи неперервну драматичну напругу та розвиток характерів», — пише Л. Курбас [5].

Наскрізною дією цього монологу є виявлення глибокої емоційної прихильності та ідеалізації образу матері з боку дитини. У цьому монолозі дитина розкриває свої відчуття та мрії через уявний сценарій екстремальної ситуації, під час якої єдиним бажаним супутником для неї залишається її мати. Це демонструє, наскільки важлива та цінна для дитини її матір, і як вона прагне бути поруч з нею.

Наскрізна дія персонажа полягає у використанні уяви та фантазії для подолання особистих та соціальних перешкод, а також у створенні внутрішнього світу, де вона є переможницею та героїнею. Сільвія перетворює свій страх та невпевненість у силу і мотивацію, переконуючи себе в тому, що вона заслуговує на увагу і пошану. Це проявляється через її уявні досягнення в фігурному катанні та бажання довести свою вартість у відсутності реальної можливості займатися спортом на професійному рівні через матеріальні обмеження.

Вона створює уявний світ, де вона не тільки повертає собі фізичну здатність, яку втратила внаслідок аварії, але й досягає визначних успіхів, долаючи усі бар'єри. Цей світ допомагає їй відчувати себе успішною, що, в

свою чергу, впливає на її самооцінку та ставлення до себе і свого місця у суспільстві.

Наскрізна дія персонажа полягає в тому, щоб передати глибоку емоційну прив'язаність і любов дівчинки до свого домашнього улюбленця та її розчарування в людських відносинах, які спостерігає в дорослому світі. Через цей монолог Сільвія також висловлює бажання зберегти чистоту та невинність дитинства, відмежування від складностей і зрад дорослого життя.

Задачі наскрізної дії:

1. Показати, як глибоко Сільвія цінує свою матір і як сильно вона відчуває її підтримку.
2. Показати, що навіть у фантазії про ізоляцію від всього світу, Теа залишається основною опорою та захистом для Сільвії.
3. Підтвердити самооцінку. Сільвія використовує свій уявний успіх у фігурному катанні як засіб переконати себе і оточуючих у своїй вартості та силі, незважаючи на фізичні обмеження.
4. Подолати внутрішні обмеження та страхи. Через уявні досягнення Сільвія переборює страх перед зневагою та відкиданням, який вона може відчувати через своє неможливе походження та травми.
5. Виразити сильний емоційний зв'язок. Сільвія має відтворити свою любов та прив'язаність до Пентті, розкриваючи щирість своїх почуттів.
6. Розчарування у людських стосунках. Під час монологу Сільвія порівнює свої відносини з Пентті з відносинами своїх батьків, виражаючи своє розчарування і нерозуміння дорослого кохання.
7. Бажання знайти захист та безпеку.

Сценічна задача

Сценічна задача — це конкретне завдання, яке актор має вирішити під час виступу на сцені. Вона визначається режисером або самим актором і спрямована на досягнення певної мети в рамках сцени або вистави загалом. Ці задачі допомагають актору зосередитись на тому, як найкраще передати характер, емоції, ідеї свого персонажу та розвивати взаємодію з іншими персонажами [6].

Разом із питанням «Що я тут роблю?» перед актором має виникнути питання «Чому я так роблю?». Тільки тоді він зможе проникнути в складний духовний світ героя, охопити весь комплекс «життя людського духу» ролі [2].

Розглянемо сценічні задачі Сільвії.

1 частина: показати глибоку прихильність і любов дівчинки до своєї мами через оповідь про їхні спільні переживання і мрії про майбутнє.

Сільвія розповідає вигадану історію про пригоди зі своєю матір'ю, переплітаючи спогади про реальні події із свого життя. Вона створює візуальні образи своїх фантазій, занурюючи глядачів у свій внутрішній світ. Головна мета — показати глибину своєї любові та прихильності до матері. Вона намагається зобразити, наскільки важлива її мати для неї, вибудовуючи з нею ідеалізоване майбутнє. Ця мета також передбачає створення образу матері як основної опори та джерела любові в її житті. Тому, виконуючи свій монолог, Сільвія використовує багатий емоційний спектр, від теплих спогадів до захоплених фантазій про космічні подорожі. Вона застосовує динамічний темп мовлення, акцентуючи на ключових словах. Її жести та міміка посилюють словесну розповідь, наприклад, вона показує рухами рук об'єм морозива чи обіймає себе, уявляючи обійми матері.

2 частина: перетворення з жертви нещасного випадку в сильну і незламну фігуристку, яка долає всі перешкоди своєму шляху до успіху.

Сільвія відтворює свій виступ на чемпіонаті світу з фігурного катання, виконуючи фігурні елементи та одночасно коментуючи свій виступ, як це робить телекоментатор. Її мета полягає в тому, щоби виразити свою пристрасть та відданість фігурному катанню, а також показати силу духу і бажання перебороти власні життєві обмеження та підкреслити свій успіх перед уявною публікою. Сільвія використовує виразну гру, енергійні та точні рухи, які імітують фігурне катання, а також емоційну інтонацію голосу для коментування, передаючи радість та гордість за свої досягнення. Вона також втілює ентузіазм і відвагу, які допомагають їй пережити всі труднощі. Тон, темп і емоційна наповненість її монологу повинні відобразити високий дух змагань і особисту перемогу.

3 частина: виразити свої глибокі почуття і думки через написання листа собаці Пентті. Вона використовує цей лист, як спосіб впорядкувати свої емоції та поділитися ними, намагаючись знайти зв'язок і розуміння, якого їй не вистачає в реальному житті.

У третій сцені Сільвія пише листа своєму коханому псу Пентті, через що їй вдається висловити свої найглибші почуття і думки. Метою Сільвії є поділитися своїм внутрішнім світом і почуттями з Пентті, якого вона вважає не тільки другом, але й своєрідним співучасником своїх переживань. Вона прагне знайти розраду та втіху в цьому односторонньому спілкуванні, сподіваючись, що її слова зможуть зробити їх обох щасливішими. Під час виконання монологу Сільвія не просто читає лист, а ніби спілкується з Пентті. Вона часом зупиняється, замислюється, сміється або засмучується, відчуваючи його присутність поряд. Це відображається в її інтонаціях та темпі розмови. Сільвія варіює свої емоційні стани відповідно до змісту листа. Вона може проявляти ніжність, коли говорить про моменти щастя, або занурюватися в сум, розмірковуючи про складні аспекти життя.

Лінія ролі Сільвії

Мета, до якої прагне героїня Сільвія у монолозі – стати щасливою зі своєю родиною. Основою розвитку характеру Сільвії є її внутрішні конфлікти. Вона часто відчуває себе розділеною між своїми бажаннями та обов'язками, між ідеалами кохання та реальністю відносин. Ці роздуми не тільки викликають у неї страждання та невпевненість, але й спонукають до глибоких рефлексій щодо власної особистості та місця у світі. Кожна частина монологу Сільвії — це не просто вираження її почуттів, а складний процес самоаналізу та самовираження.

Протягом п'єси Сільвія вчиться краще розуміти себе та інших. Її переживання втрат, зрад, моменти радості та співпереживання допомагають їй стати мудрішою та сильнішою. Вона знаходить нові способи вираження своїх почуттів та вчиться приймати світ таким, яким він є. І до кінця п'єси Сільвія проходить значний шлях самопізнання і самоприйняття. Вона вчиться бути

сміливішою та відкритішою, навіть у складних ситуаціях, і знаходить нові шляхи для особистісного зростання і реалізації.

Лінія ролі Сільвії є дорогою емоційного та особистісного розвитку в контексті боротьби з внутрішніми демонами і зовнішніми викликами. Через її рефлексії, монологи та взаємодії з іншими персонажами ми бачимо її еволюцію від дівчини, що шукає себе, до впевненішої особистості, здатної впоратися з життєвими випробуваннями.

«Зерно» ролі

«Зерно ролі використовується для опису основної ідеї, емоції чи характеристики, що лежить в основі персонажа, яку актор має відкрити та розкрити у своїй грі. Це ключовий елемент, що визначає основну сутність персонажа, навколо якого будується вся інтерпретація ролі. Це може бути конкретна мета, бажання, конфлікт або характерна риса, яка є визначальною для персонажа і що впливає на всі його дії та взаємодії з іншими персонажами», – зазначає в своєму дослідженні Д. Якимов [10].

Для персонажа Сільвії це зерно можна визначити як її боротьбу за особистісне самовизначення та автентичність у складних міжособистісних відносинах та соціальних очікуваннях.

Вона часто замислюється над людськими взаєминами та почуттями, що робить її дуже вразливою.

Сільвія переживає глибокий внутрішній конфлікт між її справжніми бажаннями та тим, що від неї очікують у її суспільному і сімейному колі. Цей конфлікт є відправною точкою для розуміння її поведінки, її реакцій на інших персонажів і її особистих рішень. Вона часто знаходиться на межі між бажанням догодити іншим та необхідністю залишитися вірною самій собі.

Сільвія володіє високою емоційною чутливістю, що робить її вразливою до оточення. Ця чутливість є двосічним мечем: з одного боку, вона дозволяє їй глибоко співпереживати з іншими, з іншого – робить її схильною до емоційного вигорання і розчарувань. Її емоційна відкритість є важливим елементом у формуванні її взаємодій та реакцій на події п'єси.

Серцевиною зерна ролі є її постійний пошук автентичності. Вона прагне знайти гармонію між своїми інтимними бажаннями і зовнішніми обставинами, прагнучи до збереження своєї індивідуальності і внутрішньої сили. Цей пошук проявляється у її взаємодії з іншими персонажами.

Зерно ролі Сільвії відіграє вирішальну роль у розумінні її поведінки та внутрішніх переживань. Через її конфлікти, емоційні перепади та пошуки автентичності, вона представляє собою багатогранний персонаж, чия драма відображає універсальні теми самоідентифікації, вразливості та особистісного зростання. Сільвія є дзеркалом для глядачів, які шукають власний шлях у складному світі, і її історія надихає на роздуми про важливість бути вірним собі в усіх обставинах.

Взаємовідносини Сільвії з іншими героями

Взаємодія Сільвії з іншими персонажами є важливою для розуміння її характеру. Вона часто вступає в конфлікти або глибокі емоційні зв'язки, які є тестом на її здатність зберігати особистісну цілісність та чесність перед самою собою. Сільвія спілкується з іншими персонажами, намагаючись знайти з ними спільну мову, хоча її інтенсивні емоції іноді ведуть до непорозумінь і конфліктів.

Взаємодія Сільвії з Теа

Сільвія є донькою Теа. Між ними складається динаміка матері, яка є самодостатньою, але все ж здатною на моменти емоційної теплоти. Сільвія, мабуть, відчуває, що мама не завжди поруч, коли їй потрібна підтримка та любов. Через це дівчинці може здаватись, що її мама не настільки зацікавлена в її житті, як хотілося б. Це може змушувати Сільвію шукати друзів і розраду поза домом, наприклад, у взаєминах з Сааною чи навіть з уявними друзями. Сільвія може відчувати себе трохи відокремленою від матері через її самозосередженість.

Стосунки з Лаурі

Лаурі не проявляє багато інтересу до Сільвії. Як фігура, що заціклена на собі, може не надавати Сільвії достатньо уваги або емоційної підтримки. Це створює для Сільвії образ "відсутнього" дорослого, що може спонукати її ще

більше покладатися на уявних друзів або зовнішні взаємодії, як зі Сааною, для заміщення цієї емоційної порожнечі. Тому, через те, що Лаурі переважно зайнятий собою і своїми інтересами, він не є джерелом емоційної підтримки для Сільвії, що може зробити її відчуття самотності ще глибшими. Це також може бути причиною, чому Сільвія так цінує свою взаємодію з домашніми улюбленцями і уявними друзями, де вона може відчувати себе важливою і коханою.

Взаємини Сільвії з її батьками складні. Вона не отримує багато уваги чи емоційної підтримки від них, тому шукає розуміння і турботу в інших місцях. Це впливає на її емоційний стан і на те, як вона будує стосунки з іншими людьми.

Взаємодія з Сааною

Саана є ключовим персонажем для Сільвії, оскільки вона приділяє дівчинці увагу. Взаємодія з Сааною надає Сільвії стабільності у світі дорослих, де вона може бачити зразок поведінки, заснований на доброзичливості та відданості.

Взаємодія з Ведмедиком-Антоном

Уявний друг Сільвії, Ведмедик-Антон, є символічним вираженням її потреби у безпечних, стабільних стосунках, які вона може контролювати. Цей аспект її взаємин показує, як дитина адаптується до невизначеності та напруженості в стосунках дорослих, створюючи свій власний світ, де може відчувати себе коханою.

Стосунки з Пенті

Собака Пенті стає для Сільвії не лише другом. Через втрату Сільвія переживає значний емоційний удар, що може вказувати на її чутливість і глибоку прихильність до тих, хто важливий для неї.

Сільвія в п'єсі переживає різноманітні стосунки, які впливають на її розвиток та сприйняття світу. Відносини з дорослими, що змінюються, а також з її уявним другом і собакою, формують її як особистість, яка шукає стабільності та безпеки.

Характеристика Сільвії та її стосунків з персонажами за допомогою цитат у п'єсі.

Що каже про себе:

«А я б обрала собаку. Я б, звісно, із задоволенням взяла корову або коня, якби ми жили не в багатоповерхівці»

«Я терпіти не можу стояти на перервах у гурток і базікати, базікати, базікати. Мені подобається грати в кого-небудь. Але в нас уже ніхто не грає,

крім, може, другокласників або третьокласників. Я завжди йду на інший кінець двору і граю там сама з собою...»

«Дівчинка, яка у восьмирічному віці потрапила в страшну аварію і виявилася паралізованою з голови до п'ят. Але силою волі та своїм невгамовним життєлюбством вона перемогла хворобу. Вона - знову серед нас. Сільвія з небагатої сім'ї, її батьки навіть не могли дозволити купити доньці справжні ковзани. Але це юне дарування навчилося використовувати леза кухонних ножів, прикріплюючи їх до звичайного взуття, щоб продовжувати кататися...»

«Якби в мене був песик без шерсті, я б його дуже добре навчила. А Пентті став би її найкращим приятелем, вони змогли б разом бігати в парку. Без повідця.»

«Ні, я маленька. Мамо, я маленька. Я - пінгвіненя.»

«Я б хотіла бути пінгвіненям.»

Що Сільвія каже про Теа:

«Я вважаю, що Теа Яловаара - хороша людина. Вона моя мама...».

«Я не зможу заснути, коли мами немає вдома.»

«Сільвія: Ти виглядаєш, ніби мертва. Теа: На жаль, живіша за всіх живих.»

«..., у мене найкраща мама у світі. У всьому світі й у всьому всесвіті.»

«Я хочу побути наодинці з тобою.»

Що Сільвія каже про Лаурі:

«Дурень! Мамо, Лаурі такий дурень.»

«Сільвія: Ми були з мамою в Парижі вдвох на Ейфелевій вежі, а Лаурі забоявся піти. У нас був жіночий день.

«Татусь - просто кошмар.»

«Нормально. Випендювався тільки надто.»

«Ти дурень, я не хочу з тобою розмовляти!»

Що Теа каже про Сільвію:

«... мамина маленька дівчинка»

«Ой, до чого ж у тебе густе волосся! У мене завжди було таке рідке і пряме»

«Що ти кисла, як лимон? Дивись, залишишся старою дівою»

«Мамина помічниця»

«Золотко моє.»

«Теа: Слухай, перестань кричати, справді. Сільвія: (кричить)

АААААААААААААААА!

Теа: Сільвія. Замовкни. ЗАМОВКНИ! (Теа б'є Сільвію.) Сільвія: З глузду з'їхала! Б'єш дитину!

Теа: Пробач. Сільвія, пробач. Не кажи Лаурі. Це випадково. Мама дасть тобі гроші. Сходиш купиш собі солодоців.»

«Ой ти, бідолаха. Бідна дитина. З такою-то мамою.»

«Крихітко Сільвія.»

«Я тебе зовсім не впізнаю зараз. Думаю, тобі не варто дружити з цією Мінкою.»

«Не кричи на мою дитину. Сільвія. Ти чому не була в школі? Скажи мамі.»

Що Лаурі каже про Сільвію:

«Лаурі: (куйовдить волосся Сільвії.) Ну, що, татусева донька? Сільвія: Ну-у-у, не чіпай моє волосся! (Сільвія поправляє волосся.) Лаурі: Це примхи перехідного віку, що наближається.»

«І як же це все поміститься в такій маленькій голівці, та ще й коли так туго натягнуте.»

«...Ти, ніяк, надумала записатися в прогульниці?!»

«Досить розігравати із себе принцесу-на-горошині. Вранці - до школи, і без розмов. Я тебе сам за комір відтягну, якщо надумаєш упиратися.»

Що Саана каже про Сільвію:

«Прикольна до чого у вас ця Сільва.»

«Ні. Сільва дуже відповідальна...(Саана стискає Сільвію в обійми.)» [3].

РОЗДІЛ 3. ТВОРЧИЙ ЗАДУМ ОБРАЗУ ТА ЙОГО СЦЕНІЧНЕ ВТІЛЕННЯ

3.1. Творчий задум образу

Творчий задум образу Сільвії передбачає складну інтерпретацію її персональності, емоційного світу, та взаємодії з іншими персонажами. Сільвія втілює в собі складність жіночої долі у соціальному та особистісному контекстах, демонструючи боротьбу за особисту свободу, любов і самовизначення.

Сільвія — це не просто романтична героїня або символ ніжності і вразливості; вона є втіленням глибокого внутрішнього світу, повного суперечностей. Її персонаж складається із сили та вразливості, бажання любити та бути коханою, одночасно стикаючись із необхідністю зберігати власну індивідуальність та незалежність.

Образ Сільвії побудований на контрастах її емоційного стану: від ніжності до рішучості, від вразливості до сили. Ці моменти вимагають від актора глибокого занурення у психологію персонажа, щоб точно передати її внутрішню боротьбу.

Творчий задум образу Сільвії в першій частині монологу відображає зворушливу картину теплих і міцних стосунків між дочкою і матір'ю. В монолозі розкриває своє захоплення і безмежну любов до матері, Теа, показуючи, як важливі моменти їх спільного життя утворюють основу її емоційного світу. Ось декілька ключових елементів цього творчого задуму:

1. Емоційна глибина. Сільвія виражає сильні емоції, коли згадує спільно проведений час з матір'ю. Вона підкреслює підтримку та розуміння, які вона отримує від матері, зокрема коли згадує про втрату морозива і мамину реакцію на це. Це підкреслює безумовну любов і піклування, що є фундаментом їхніх взаємин.

2. Життєрадісність та оптимізм. Незважаючи на можливу відсутність батька в певний момент, Сільвія і її мама знаходять способи радіти життю,

підкреслюючи важливість знаходити радість у малих речах, таких як спільна прогулянка чи купівля льодяників.

3. Фантазія та мрійливість. Сільвія використовує уяву, щоб малювати картини майбутніх пригод з матір'ю, навіть у такому екстремальному сценарії, як вимирання на Землі та пошук нової планети для життя. Це показує, що для неї мама є не лише близькою людиною, але й співницею в усіх життєвих пригодах.

4. Сила взаємозалежності. В цьому монолозі також є тема сильної взаємозалежності між Сільвією та її мамою. Вони сприймаються не тільки як мати та дочка, але як нерозлучні друзі, які можуть разом протистояти будь-яким викликам.

У другій частині монолога Сільвія Яловаара створює власний світ, де вона не просто фігуристка, але героїня, яка подолала неймовірні життєві виклики, щоб досягти своїх мрій. Цей монолог відкриває нам творчий задум образу Сільвії як міцної, відданої та фантазійної дівчинки. Її внутрішній світ багатий і деталізований, і в ньому вона переосмислює власні страхи та мрії через розгорнуту уявну гру.

1. Відданість та витривалість. Сільвія зображує себе як особу, яка пережила травматичні події та подолала значні фізичні обмеження. Це вказує на її внутрішню силу та відданість, необхідні для досягнення її мети.

2. Інновативність та креативність. Винахідливість Сільвії, коли вона використовує леза кухонних ножів замість ковзанів, підкреслює її здатність мислити нестандартно та використовувати доступні їй ресурси для досягнення мети.

3. Мрія та віра в себе. Сільвія не просто вигадує світ, де вона фігуристка, але і створює сценарій, де вона визнана і цінована за свої зусилля, незважаючи на складнощі. Вона малює образ того, як весь зал захоплено спостерігає за її виступом. Це відображення її бажання визнання та підтвердження, що вона може досягати великих висот, незалежно від обставин.

4. Емоційна підтримка. Уявні реакції батьків та однокласника Антона, які пишаються її досягненнями та вважають її найпрекраснішою та

найкращою, відображають її потребу в емоційній підтримці та визнанні з боку близьких.

У третій частині монолога розкривається багатогранність її внутрішнього світу, де переплітаються дитяча невинність, філософські роздуми про життя та смерть, а також сприйняття дорослих відносин через призму її особистого досвіду.

1. Невинність і уява. Сільвія зображена як дитина з багатим уявним світом. Її сприйняття любові та відносин виходить з наївного, але чистого бачення.

2. Вразливість та емоційна чутливість. Сільвія відчуває глибокі емоції і сприймає світ дуже інтенсивно. Її сум за Пентті, страх перед смертю, роздуми про кохання та бажання завжди залишатися дитиною вказують на її емоційну відкритість і чутливість.

3. Пошук втіхи та безпеки. Через постійні емоційні перепади, Сільвія шукає втіхи і безпеки в своїх уявленнях і відносинах з Пентті. Її бажання сидіти з Пентті на горищі й розмовляти про секрети є виявом потреби у захисті та підтримці.

4. Зростання та зрілість. Незважаючи на свою дитячість, Сільвія висловлює деякі досить зрілі думки про життя та смерть, кохання і самотність. Її уявлення про те, як би вона хотіла пропустити багато років і одразу стати старою, свідчить про її боротьбу зі страхами та її спроби знайти мир і зрозуміння в складному світі.

5. Співпереживання та спілкування. Сільвія висловлює співчуття до свого домашнього улюбленця, показуючи своє бажання ділитися своїми думками і почуттями. Вона відчуває, що розповідь про страшний сон може допомогти їй його пережити.

Таким чином, творчий задум образу Сильвії у монолозі дозволяє глибше зрозуміти її як персонажа, що сприймає світ через призму відносин з найближчою людиною. Це робить її образ особливо яскравим та багатогранним. Сільвія створює фантазійний світ, де вона не тільки досягла успіху, але й де її цінують, люблять і підтримують, показуючи свою потребу в

любові та прийнятті, які є основою її дитячих мрій та фантазій. Цей монолог виражає складний внутрішній світ маленької дівчинки, яка намагається зрозуміти дорослий світ, зберігаючи при цьому свою дитячу чистоту та невинність. Вона одночасно прагне залишатися дитиною і стати бабусею, що вказує на її бажання уникнути життєвих випробувань і конфліктів.

3.2. Сценічне втілення образу Сільвії

Монолог Сільвії з п'єси «Від любові до мене» А. Крогерус був втілений у відео форматі.

Пристосування для створення образу Сільвії

Пристосування може означати здатність актора адаптуватися до різноманітних умов театральної вистави, включно з різними стилями режисури, особливостями сценічного простору, змінами в кастингу та інтеракцією з партнерами по сцені. Це також стосується адаптації до різних вимог ролей, які можуть включати емоційні, фізичні та інтелектуальні виклики [4].

Сильвія, як персонаж, який активно користується прийомами пристосування у своїх монологів, може показувати яскравий спектр внутрішніх та зовнішніх хитрощів для взаємодії та впливу на інших. Ось декілька ключових аспектів, які визначають її образ через ці прийоми:

Внутрішні прийоми

1. Самопрезентація: Сильвія часто використовує монологи для самовираження, намагаючись контролювати те, як її сприймають інші. Вона може підлаштовувати свої емоції та реакції, щоб здатися сильнішою, вразливішою або більш рішучою, залежно від ситуації.

2. Внутрішній діалог: Внутрішні монологи Сільвії часто відображають її спроби аналізувати власні почуття та дії. Це показує, як вона пристосовується до власних внутрішніх конфліктів та намагається знайти оптимальні шляхи поведінки.

Зовнішні прийоми

1. Маніпуляція сприйняттям: Сільвія може використовувати свої слова та емоції, щоб формувати або маніпулювати сприйняттям інших.

2. Вплив на емоції інших: Сільвія використовує емоційне забарвлення своїх монологів для впливу на інших. Вона може викликати співчуття, роздратування або навіть відчуття провини у своїх слухачів.

Застосування цих прийомів у монологах

У монологах Сільвії ми можемо бачити, як вона поєднує внутрішні та зовнішні стратегії для досягнення своїх цілей. Вона може починати з вираження своїх справжніх відчуттів, потім переходити до більш маніпулятивного стилю, щоб забезпечити вплив на сприйняття інших. Така гнучкість у використанні різних підходів дозволяє їй бути переконливою та контролювати напрям розмови або подій.

Сільвія використовує ці прийоми не тільки для того, щоб вижити в своєму складному світі, але й для того, щоб намагатися формувати оточуючий її соціальний контекст відповідно до своїх потреб і бажань. Ці зусилля відображають її складну природу як персонажа, здатного на глибоке самопізнання та інтриги.

Словесна дія

Словесна дія відноситься до того, як актор використовує мову для досягнення своїх сценічних цілей. Це не просто вимовляння тексту, але активне і цілеспрямоване використання слів для впливу на інших персонажів та аудиторію. Цей процес включає в себе інтенції персонажа, що виражаються через його мовлення, і яким чином ці інтенції допомагають рухати дію вперед.

Словесна дія у монологах Сільвії може відігравати дуже важливу роль, оскільки через неї ми дізнаємося про її внутрішній світ, сприйняття ситуацій та емоційні реакції. Ось кілька аспектів словесної дії, які можуть бути важливими у розкритті образу Сільвії:

1. Вираження емоцій. Сільвія часто використовує словесну дію для вираження своїх почуттів та емоцій. Вона може говорити про свою самотність, страхи або надії, що дозволяє глядачу глибше зануритися у її переживання.

2. Взаємодія з іншими персонажами. Персонаж використовує словесну дію, щоб впливати на інших персонажів, зокрема на свою матір або на Саану. Таким чином стають більш зрозумілими стосунки, конфлікти чи взаєморозуміння між персонажами. Це підкреслює її сприйняття світу і людей. Це також спосіб додати глибини персонажу і розкрити її уявний світ.

3. Використання символіки. Особливо важливим є її спілкування з Ведмедиком-Антоном, яке носить символічний характер. Сільвія може обговорювати з ним свої сподівання та розчарування, що віддзеркалює її стосунки з дорослим світом.

4. Створення атмосфери. В монологі присутня внутрішня напруга, яка допомагає створити атмосферу. Слова можуть бути натяками на глибші проблеми або конфлікти, які виникають у п'єсі.

Таким чином, словесна дія у монологі є ключовим елементом, який допомагає збагатити персонаж, забезпечити емоційний зв'язок з аудиторією та розкрити важливі аспекти п'єси.

Підтексти в монологі додають глибини та багатовимірності словам, надаючи глядачам розуміння про внутрішні переживання персонажа, його ставлення до подій і інших персонажів.

Приклади підтекстів, які були використані у монологі Сільвії:

«Якби наша Земля загинула, і лише одна людина залишилася зі мною в живих, я б хотіла, щоб це була Теа...» [3]. Сільвія відчуває глибоку прихильність і довіру до Теа, виражаючи бажання залишитися з Теа в екстремальних обставинах. Це підкреслює емоційну залежність або особливе значення Теа в житті Сільвії.

«І ми дивилися б на зірки й усю дорогу балакали, а потім знайшли б планету з атмосферою й оселилися на ній, і назвали її Домашньою...» [3]. Тут Сільвія розповідає про свою мрію, про бажання разом створити новий дім, про майбутнє в невідомому світі, підкреслюючи їхню надію і оптимізм щодо спільного життя.

«Дівчинка, яка у восьмирічному віці потрапила в страшну аварію і виявилася паралізованою з голови до п'ят. Але силою волі та своїм

невгамовним життєлюбством вона перемогла хворобу. Вона - знову серед нас...» [3]. Саме тут підкреслюється неймовірна сила духу дівчинки, яка, незважаючи на важкі випробування, змогла подолати свої обмеження і повернутися до повноцінного життя, демонструючи тим самим натхнення для оточуючих.

«І нічого страшного, що Саана теж вважає тебе своїм найкращим другом. Адже може бути і два найкращі друзі, якщо вони найкращі?» [3]. Сільвія приймає думку, щодо існування гнучкості і можливості розділити свої почуття і відносини між декількома близькими людьми.

За допомогою підтекстів монолог стає більш багатограним, дозволяючи аудиторії зануритися у складну внутрішню драму маленької дівчинки, яка спостерігає за складними та часто хаотичними взаєминами дорослих.

ВИСНОВКИ

У процесі роботи над монологом Сільвії з п'єси «Від любові до мене» я виконала такі завдання:

1. За період роботи над монологом я ознайомила з творчістю Анни Крогерус та спробувала поринути у проблематику її творів, зрозуміти, чому вона порушує саме такі проблеми.

2. Визначила композиційну побудову п'єси Анни Крогерус «Від кохання до мене», яку описала в підрозділі 1.2 «Ідейно-тематичний аналіз п'єси».

3. Ознайомила з специфікою роботи в жанрі чорна комедія. Жанр чорної комедії — це коли творці розкривають дуже серйозні, часто трагічні теми, але роблять це так, що ми можемо над ними посміятися. Вони використовують сарказм, іронію і часто обирають теми, про які зазвичай не прийнято жартувати. Гумор у чорній комедії з'являється тоді, коли персонажі потрапляють в дуже важкі або неприємні ситуації. Теми подаються таким чином, що вони викликають сміх, але одночасно змушують глядача або читача задуматися. Це вимагає від творців вміння маневрувати між тим, що може бути прийнятним або вже вважається перебільшенням чи недоречним. Монолог Сільвії в такому контексті може служити як засіб вираження її внутрішніх думок і почуттів у форматі, який змушує глядача одночасно сміятися і рефлектувати над глибшим змістом її слів. Її спостереження про дорослішання, любов, і дружбу, викладені в монолозі, можуть звучати одночасно жартівливо і трагічно.

Таке поєднання може висвітлити не лише особисті переживання Сільвії, а й соціальні аспекти, з якими вона стикається, зробивши її монолог багатограним і багатозначним. Це додає глибини як її персонажу, так і загальній драматургії твору, змушуючи глядача не просто сміятися, а й замислюватися.

4. Працювала над створенням ролі Сільвії та пошуком образності. Мене вона захопила тому, що вона відкриває глибокий внутрішній світ дитини, яка спостерігає за складними та часто обурюючими подіями дорослого життя.

Оскільки Сільвія — дитина, важливо втілити її енергійність, невинність та спонтанність. Працювала над жестами та рухами, які відповідають дитячому віку та емоційному стану. Монолог вражає своєю щирістю та глибиною емоційного сприйняття світу, який часто залишається прихованим для дорослих. Дитяче бачення подій додає чорній комедії особливу гостроту, адже діти часто говорять і думають про речі, які дорослі воліють оминати або прикрашати. Монологи Сільвії відкривають її внутрішній світ, тому важливо показати не тільки поверхневі емоції, але й більш глибокі почуття та переживання. Крім того, через її монологи може проходити важлива тематична лінія, пов'язана зі зростанням та втратою ілюзій. Вони можуть розвивати теми самотності, пошуку справжніх людських зв'язків, а також змушують глядача емпатіювати та співчувати, роблячи її персонажем, до якого не можна залишитися байдужим.

Мій монолог має не дуже багато часових переходів, тож я намагалася знайти такий режисерський засіб, який зміг би показати ці переходи органічно, стисло та зрозуміло. Відштовхуючись від сцени у п'єсі, де використовуються листи, я вирішила зробити весь монолог у формі спогадів героїні.

5. Визначила надзавдання, наскрізну дію та лінію ролі Сільвії, які я описала в підрозділі 3.1 «Творчий задум образу Сільвії».

6. Розкрила в роботі етапи сценічного втілення монолога, які я описала в підрозділі 3.2 «Сценічне втілення».

Зробивши висновки про п'єсу "Від кохання до мене" Анни Крогерус, можна сказати, що це вражаюча подорож у світ внутрішніх почуттів, яка залишає за собою глибокий слід у серці читача. Авторка майстерно розкриває тему самопізнання, кохання, сімейних відносин та пошуку сенсу життя через призму внутрішнього світу головної героїні, Сільвії.

П'єса привертає увагу не лише своєю емоційною насиченістю, але й глибиною дослідження людських почуттів та міркувань. Автор ставить перед читачем важливі питання про те, хто ми є насправді, як ми сприймаємо свої стосунки з оточуючими та як ми шукаємо сенс у своєму житті.

Отже, "Від кохання до мене" - це не лише п'єса, але й важливе літературне творіння, яке нагадує нам про значення любові, родини та самопізнання у нашому житті. Тому, я сподіваюся, що впоралася із цим завданням та створила цікаву версію виконання монологу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Брук П. Жодних секретів. Думки про акторську майстерність і театр / Пер. з англ. Я.Винницької, О.Матвієнко. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2005. 136 с.
2. Кнебель М. Й. Про дієвий аналіз п'єси і ролі / Кнебель М. Й. / переклад з рос. Є. Стародиної. – Львів, 2020. – 92 с.
3. Крогерус А. «От любви ко мне» (п'єса на три дії). Веб-сайт: Lektsii. URL: <https://lektsii.org/7-91046.html> (дата звернення – 02.05.2024)
4. Курбас Л. Березіль. Дніпро, 1988. 518 с.
5. Курбас Лесь. Філософія театру / Упоряд. М. Лабінський. — К.: Видавництво Соломії Павличко "Основи", 2001. — 917 с.
6. Метод Ли Страсберга: Сборник упражнений по актерскому мастерству / Лола Коэн ; Пер. с англ. — М. : Альпина нон-фикшн, 2018. — 310 с.
7. Станіславський К. Робота актора над собою / Факсимільне видання. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2015. 671 с.
8. Станіславський К.С. Робота актора над собою в творчому процесі перевтілення. Київ, ЧП «Видавництво «Махаон-Україна»», 2010, рос. мовою. 415 с.
9. Чаббак И. Мастерство актера: техника Чаббак / Пер. с англ. И. Э.Лиска, Н. А. Ершов . Изд-во Эксмо, 2013.
10. Якимов Д. О. До визначення терміну «Зерно ролі». *Соціально-гуманітарний вісник*. 2018. Вип. 18/19. С. 156-157. URL: file:///C:/Users/Admin/Downloads/sochumj_2018_18-19_48.pdf (дата звернення – 02.05.2024).

ДОДАТКИ

Фотографії з відео-роботи виконання монологу

